

सम्पूर्ण काम जित अर्थात् हृदका कामनाहरूबाट पर

आज बापदादा आफ्ना सर्वश्रेष्ठ भुजाहरूलाई हेरिरहनु भएको छ। सबै भुजाहरू स्नेह र शक्तिद्वारा विश्वलाई परिवर्तन गर्ने कार्यमा लागि रहेका छन्। एकैका सबै भुजाहरू हुन्। त्यसैले सबै भित्र एउटै लगन छ— आफ्नो ईश्वरीय परिवारका आफ्नै भाइ-बहिनीहरू, जसले बाबालाई र आफ्नो असली परिवारलाई नचिनेको कारणले बच्चा भएर पनि भाग्य विधाता बाबाद्वारा भाग्य प्राप्त गर्नबाट वञ्चित छन्— यस्ता भाग्यदेखि वञ्चित आत्माहरूलाई सुरजित गरौं। केही न केही अधिकारको अञ्जुलीद्वारा उनीहरूलाई पनि बाबाको परिचयबाट परिचित गरौं किनकि तिमीहरू सबै सारा वंशावलीका बडा हौ। त्यसैले बडा बच्चाहरूलाई बाबा समान भनेर गायन गरिन्छ। बडाको साना भाइ-बहिनीहरू प्रति दया र प्यार स्वतः आउँछ। जसरी हृदको परिवारका ठूलाको परिवार प्रति सदा ध्यान रहने गर्छ, त्यसैगरी तिमी बेहदको परिवारका ठूलाको ध्यान रहन्छ नि? कति ठूलो परिवार छ। सारा बेहदको परिवार सामुन्ने रहन्छ? सबै प्रति दयाका किरण, रूहानी किरण, आशीर्वादका किरण, वरदानका किरण फैलाउने मास्टर सूर्य हौ नि। जसरी सूर्य जति स्वयं उंच हुन्छ त्यति चारैतिर किरण फैलाउँछ। तल भएमा चारैतिर किरण फैलाउन सक्दैन। त्यसैगरी तिमीहरू सबै भन्दा उंच बाबा समान उंच स्थितिमा स्थित हुन्छौ तब नै बेहदको किरण फैलाउन सक्छौ अर्थात् बेहदको सेवाधारी बन्न सक्छौ। सबै यस्ता बेहदका सेवाधारी हौ नि। सर्व आत्माहरूको मनोकामना पूर्ण गर्नेवाला कामधेनु हौ नि! सबैको मनोकामना पूर्ण गर्नेहरू अहिले सम्म आफ्नै मनको कामना पूर्ण गर्नमा व्यस्त त छैनौ? आफ्नो मनको कामना पूर्ण भएन भने अरूको मनोकामना कसरी पूर्ण गर्छौ? सबै भन्दा ठूलो मनोकामना बाबालाई पाउनु थियो। जब त्यो श्रेष्ठ कामना पूर्ण भएको छ भने त्यो श्रेष्ठ कामनामा सर्व साना-साना हृदका कामनाहरू समाहित छन्। श्रेष्ठ बेहदको कामनाको अगाडि अरू कुनै हृदका कामना बाँकी रहन्छ र? यी हृदका कामनाहरूले मायासँग सामना गराउन सक्दैनन्। यी हृदका कामनाले बेहदको स्थितिद्वारा बेहदको सेवा गराउन सक्दैनन्। हृदका कामनाहरूलाई पनि सूक्ष्म रूपले जाँच गर— मुख्य काम विकारको अंश वा वंश छ? त्यसैले कामना वंश सामना गर्न सक्दैनौ। बेहदको मनोकामना पूर्ण गर्नेवाला बन्न सक्दैनौ। कामजित अर्थात् हृदका कामनाजित। यस्तो मनोकामना पूर्ण गर्ने विशेष आत्मा हो। मनमनाभवको स्थितिद्वारा मनको हृदका कामना पूर्ण गर्यो अर्थात् समाप्त गर्यो भने मात्र अरूका मनोकामना पूर्ण गर्न सक्छौ। अब वाणीदेखि परको स्थितिमा स्थित रहने, वानप्रस्थ अवस्थामा कामनाजित अर्थात् सम्पूर्ण कामजितको नमुना विश्वको अगाडि बन। तिमी साना-साना भाइ बहिनीहरूले यही कामना लिएर तिमी ठूलो तर्फ हेरिरहेका छन्। पुकारिरहेका छन्— हाम्रो मनोकामना पूर्ण गर्नुहोस् भनेर। हाम्रो सुख शान्तिको इच्छा पूर्ण गर्नुहोस्। त्यसैले तिमीहरूले के गर्छौ— आफ्ना इच्छा पूर्ण गर्छौ वा उनीहरूको पूर्ण गर्छौ? सबैको दिलबाट, भनेर होइन अथवा वायुमण्डलको संगठनको मर्यादा प्रमाण होइन, दिलबाट यो श्रेष्ठ नारा निकलियोस्— “इच्छा मात्रम् अविद्या”।

कति बच्चाहरू चतुर छन्। चतुर सुजानसँग पनि चतुराई गर्छन्। हुन्छ हृदको इच्छा र फेरि भन्छन् यस्तो यस्तो। यो शुभ इच्छा हो, सेवा प्रति इच्छा हो। हुन्छ आफ्नो इच्छा तर बाहिरको रूप सेवाको बनाइदिन्छन्। त्यसैले बापदादाले मुस्कुराउँदै, जानेर पनि, देखेर पनि, चतुराई गरेको बुझेर पनि कति बच्चाहरूलाई बाहिरबाट इशारा दिनुहुन्छ। तर ड्रामा अनुसार इशारा मिल्छ अवश्य। त्यो कसरी? हृदको इच्छा पूर्ण हुँदै गर्दा रूप प्राप्तिको हुन्छ तर भित्र एउटा इच्छाले फेरि अरू इच्छाहरू पैदा गरिरहेको हुन्छ। त्यसैले मनको उलझनको रूपमा इशारा मिलिरहन्छ। बाहिरबाट जतिसुकै कुनै हृदको प्राप्तिको खाऊन्, पिऊन्, गाइरहन् तर त्यो मनको उलझनलाई लुकाउने साधन हो। भित्र मन तृप्त भएको हुँदैन। अल्पकालको लागि हुन्छ तर सदाकालको तृप्त अवस्था अथवा यो दिलको गीत— बाबा मिल्नु भयो संसार मिल्नो, यो गाउन सक्दैनन्। तिनीहरूले बाबालाई पनि भन्छन्— हजुर त मिल्नु भयो तर यो पनि अवश्य चाहिन्छ। यो चाहिन्छ, चहिन्छको चाहनाको तृप्ति हुँदैन। समय प्रमाण अहिले सबैको एक “इच्छा मात्रम् अविद्या” को आवाज होस् तब अरूका इच्छाहरू पूर्ण गर्न सक्ने छौ। अब थोरै समयमा तिमी एक-एक श्रेष्ठ आत्माहरूलाई विश्वका चैतन्य भण्डार भएको अनुभव गर्ने छन्। भिखारी बनेर आउँछन्। यो आवाज निकलने छ— तिमीहरू नै भरपुर भण्डार हौ। अहिलेसम्म खोजिरहेका छन्— कोही छ, तर त्यो कहाँ छ, को हो? यो स्पष्ट जान्न सकेका छैनन्। तर अब समयको संकेत लाग्ने छ। जसरी बाटो देखाउने संकेत (एरो) हुन्छ नि। संकेतले देखाउँछ—

त्यहाँ जाऊ भनेर। त्यसरी सबैलाई अनुभूति हुन्छ- यहाँ जाऊ भनेर। यस्तो भरपुर भण्डार बनेका छौं? समय पनि तिम्रो सहयोगी बन्ने छ। शिक्षक होइन, सहयोगी बन्ने छ। बापदादाले समय भन्दा अगावै सबै बच्चाहरूलाई सम्पन्न स्वरूपमा, भरपुर भण्डारको रूपमा, इच्छा मात्रम् अविद्या, तृप्त स्वरूपमा देख्न चाहनु हुन्छ किनकि अहिलेदेखि संस्कार भरेनौ भने अन्त्यमा संस्कार भर्नेहरू बहुत कालको प्राप्तिको अधिकारी बन्न सक्दैनन्। त्यसैले विश्वको लागि विश्व आधार मूर्त हौ। विश्वको अगाडि ज्योति हौ। विश्वका कुल दीपक हौ। जति पनि श्रेष्ठ महिमा छन् सर्वश्रेष्ठ महिमाका अधिकारी आत्माहरू अहिले विश्वको अगाडि आफ्नो सम्पन्न रूपमा प्रत्यक्ष भएर देखाऊ। बुझ्यौ?

सबै आएका विशेष सेवाधारी बच्चाहरूलाई विशेष स्नेह स्वरूपले बापदादाले स्वागत गरिरहनु भएको छ। राइट हेण्ड बच्चाहरूलाई समानताको हेण्डशेक गरिरहनु भएको छ। आएर राम्रो गर्यौं। अच्छा!

विश्वको मनोकामना पूर्ण गर्ने, सबै सदा सम्पन्न तृप्त आत्माहरूलाई, विश्वको आधारमूर्त, हर समय विश्व कल्याणको श्रेष्ठ कामनामा स्थित रहने, विश्वको अगाडि मास्टर विश्व रक्षक बनेर सर्वको रक्षा गर्ने, सर्व श्रेष्ठ महान आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

मिटिङ्गमा आएका भाइबहिनीहरूसँग:- सेवाधारी बच्चाहरूले सेवाका योजनाहरू मनमा त बनायौ होला, बाँकी मिटिङ्गको संगठनमा साकारमा ल्याउनको लागि वर्णन गर्नेछौ। जुन पनि सेवाहरू चलि रहेका छन्, हरेक सेवालाई धेरै राम्रो भन्नु पर्छ। जसरी समय समीप आइरहेको छ, समयले सबैको बुद्धिलाई हलचलमा ल्याइरहेको छ। समय अनुसारको यस्तो शक्तशाली योजना बनाऊ जुन धर्तीमा हलो चलोस्, सधैं बीज लगाउनु भन्दा पहिला हलोले जोत्छन् नि। जोत्दा के हुन्छ? हलचल हुन्छ र त्यसपछि जुन बीज लगाउँछन् त्यो सजिलै उम्रन्छ। त्यसैगरी अब हलचलको हलो चलाऊ। कुनचाहिँ हलचलको? जसरी आज सुनाएँ- “कोही छ” यो त जानेका छन् तर यही हो र त्यो एक छ, यो हलचलको हलो चलेको छैन। अरु पनि छन् र यो पनि हो- यहाँसम्म पुगेका छन् तर यो एक मात्र हो, अब यस्तो तीर लगाउनु छ। यस्तो सम्झेर ती आत्माहरू तिम्रो पासमा आऊन्। जब यस्तो हलचल हुन्छ, तब नै प्रत्यक्षता हुन्छ। यसको विधि के हो? जसरी सबै विधि चलि रहन्छन्, भिन्न-भिन्न कार्यक्रम गरिरहन्छौ, सम्मेलन पनि गर्छौ, अर्काको कार्यक्रममा पनि जान्छौ, आफ्नो कार्यक्रम पनि बनाउँछौ। योग शिविर पनि गराउँछौ। यी सबै साधनले समीप त ल्याएको छ र जुन शंका थिए ती शंकाको निवृत्ति पनि भएको छ। समीप पनि आएका छन्। तर अब वर्साको अधिकारको समीप आऊन्। वाह-वाह गर्ने त बने, अब हकदार बनुन्। अब यस्तो कुनै आवाज सशक्त होस्- यिनीहरू नै सच्चा बाटो देखाउनेवाला हुन्, बाबासँग मिलाउनेवाला हुन्, बचाउनेवाला हुन्, भगाउनेवाला होइनन्। त्यसैले अब त्यसको विधि, वातावरण यस्तो होस्। स्टेजको रूपरेखा पनि यस्तो होस् र सबैको संकल्प पनि एउटै होस्। वातावरणको प्रभाव शक्तिशाली हुनु पर्छ। प्यार त हुन्छ तर शान्ति र शक्ति त्यसमा थोरै थप गर। दुनियाँको हिसाबले त शान्ति अनुभव गर्छन्, तर यस्तो शान्तिको तीर लागोस् जुन शान्ति सिवाय रहन नसक्नु। यो तिम्रो सङ्गको रङ्ग त त्यति समयसम्म राम्रो लागेको हुन्छ तर रङ्गमा रङ्गिऊन् र यही रङ्गले तिनीहरूलाई खिँचिरहोस्, समीप ल्याइरहोस्, सम्बन्धमा ल्याइरहोस् त्यस्तो पक्का रङ्ग लगाऊ। सुनाएँ नि- अहिले सम्म जे गर्यौ त्यो सबै भन्दा राम्रो गर्यौ। अहिले सुन तयार भएको छ अब जलप लगाउनु छ। आजको दुनियाँमा प्रत्यक्ष प्रमाण चाहिन्छ। त्यसैले प्रत्यक्ष प्रमाण शान्ति र शक्तिको अनुभव होस्। चाहे एक घडीको लागि होस् अनुभव यस्तो चीज हो, अनुभवको शक्तिले समीप सम्बन्धमा अवश्य ल्याउँछ। त्यसैले योजना त बनाउँछौ नै। बाँकी बापदादा बच्चाहरूको हिम्मत र उत्साहमाथि खुशी हुनुहुन्छ। सेवाको सोखमा रहने बच्चाहरू छन्। सेवाको लगन राम्रो छ। संकल्प पनि सबैको चल्छ अवश्य- अब केही नविनता हुनु पर्छ भनेर। नवीनता ल्याउनको लागि पहिला त सबैको एउटै संकल्प हुनु पर्छ। एकले सुनाउने र सबैले स्वीकार गर्ने। एउटै संकल्पमा सदा दृढ होऊन्। यदि एउटा ईट्टा पनि हल्लियो भने पूरा पर्खाललाई हल्लाउँछ। एउटाको पनि संकल्प यसमा थोरै कारण-अकारण परिस्थिति प्रमाण हल्का भयो भने सारा कार्यक्रम हल्का हुन जान्छ। त्यसैले आफूलाई दृढ संकल्पमा ल्याएर, गर्नु नै छ, सबैको सहयोग मिल्नु नै छ, यसरी फेरि थालनी गर। त्यसो त बापदादा सेवाबाट खुशी हुनुहुन्छ। त्यस्तो कुनै कुरा होइन तर सुनमा जलप लगायो भने टाढैबाट आकर्षण गर्छ।

विदेशमा पनि बच्चाहरूले हिम्मत राम्रो राखेका छन्। उनीहरू आफै पनि आपसमा हाँसिरहन्छन्, भन्छन्- हाम्रो

माइक पुग्यो, आवाज पनि भयो तर सानो आवाज भयो। ठूलो आवाज भएन। फेरि पनि यतिसम्म त पुगेका छन्। हिम्मत राम्रो गर्छन्। अच्छा।

अब तिमी पूज्य स्वरूप प्रत्यक्ष हुनु पर्छ। पूज्य हुन्, पूजा गराउनेवाला होइनन्। यिनै हाम्रो ईष्ट हुन्, पूर्वज हुन्, पूज्य हुन्, यहाँबाट नै सर्व मनोकामना पूर्ण हुनु छ, अब यस्तो अनुभूति होस्। सुनाए नि- अब आफ्नो हृदको संकल्प वा कामनाहरू समाप्त हुनु पर्छ तब नै यो लहर फैलिन्छ। अहिले पनि थोरै-थोरै मेरो-मेरो छ। मेरो संस्कार, मेरो स्वभाव यो पनि समाप्त होस्। बाबाको संस्कार सो मेरो संस्कार। असली संस्कार त त्यो हो नि। ब्राह्मणहरूको परिवर्तन नै विश्व परिवर्तनको आधार हो। त्यसैले अब के गर्छौं? भाषण अवश्य गर्नु छ, तिमी भाषामा आऊ तर उनीहरू भाषा भन्दा पर जाऊन्। यस्तो भाषण होस्। बोल्न त पर्छ नि। तिमी आवाजमा आऊ तर उनीहरू आवाज भन्दा पर जाऊन्। बोली मात्र नहोस्, अनुभवले भरिएको बोल होस्। सबैमा लहर फैलियोस्। जसरी कहिलेकाहीँ कसैले यस्तो कुरा सुनाउँछन्- कहिले हाँस्ने, कहिले रुने, कहिले वैराग्यको लहर फैलिन्छ तर अस्थायी हुन्छ जे भए पनि फैलिन्छ नि। त्यस्तो अनुभूति हुने लहर फैलियोस्। हुनु यही छ। जसरी सुरुमा स्थापनाको आदिमा एउटा ओम्को ध्वनि सुरु हुन्थ्यो र कति साक्षात्कारमा जान्थे। लहर फैलिन्थ्यो। त्यसरी सभामा अनुभूतिहरूको लहर फैलिऊन्। कसैलाई शान्तिको, कसैलाई शक्तिको अनुभूति होस्। यस्तो लहर फैलियोस्। केवल सुन्नेवाला नहुन्, अनुभवको लहर होस्। जसरी झर्ना झरिरहँदा जति पनि झर्नाको तल आउँछन् उनीहरूलाई शीतलताको, ताजापनको अनुभव हुन्छ नि। त्यसैगरी उनीहरूले पनि शान्ति, शक्ति, प्रेम, आनन्द, अतीन्द्रिय सुखको अनुभूति गर्दै जाऊन्। आज पनि विज्ञानको साधनले गर्मी-सर्दीको अनुभूति गराउँछ नि। सारा कोठामा त्यो लहर फैलिन्छ। यतिका शिव शक्तिहरू, पाण्डवहरू, मास्टर शान्ति, शक्ति सबैका सागरले यो लहर फैलाउन सक्दैनौं! अच्छा।

कति विशाल बुद्धिवाला जम्मा भएका छन्? शक्ति सेना पनि धेरै छन्। मधुबनमा एउटै समयमा यति श्रेष्ठ आत्माहरू आइपुग्नु, यो कुनै कम कुरा होइन। अहिले त आपसमा पनि साधारण छौं, त्यसैले साधारण कुरा लाग्छ। एक-एक कति महान आत्मा छौं। यति महान आत्माहरूको यस्तो संगठन सारा कल्पमा हुन सक्दैन। कसैको पनि, एक-एकको महत्त्व कम छैन। अहिले त आपसमा पनि एक अर्काको साधारण सम्झन्छौं। पछि गएर एक अर्काको विशेषता प्रमाण विशेष आत्मा सम्झने छौं। अहिले साना-तिना कुरामा ध्यान धेरै जान्छ, विशेषतामा कम। बसेर सोच त एक-एक कति भक्तहरूको पूर्वज हौं? सबै इष्टदेव र देवीहरू हौं नि। एक-एक इष्ट देवका कति भक्त हुन्छन्! साधारण हस्ती त होइनौं नि। एउटा मूर्तिको पनि त्यति महत्त्व हुन्छ, यतिका इष्टदेव जम्मा हुँदा के होला! शक्तिशाली हौं। तर आपसमा पनि छिपेका छौं र विश्वबाट पनि छिपेका छौं। त्यसो त एक-एकको मूल्य अनगिन्ती छ। बापदादाले जब बच्चाहरूको महत्त्वलाई हेर्नुहुन्छ तब गर्व लाग्छ- एक-एक बच्चा कति महान छन्। आफूलाई पनि कहिले सम्झन्छौं, कहिले सम्झदैनौं। त्यसो त धेरै महान हौं। साधारण हस्ती होइनौं। थोरै प्रत्यक्षता होस् फेरि तिमीहरूलाई पनि थाहा हुन्छ- हामी को हौं! बाबाले त त्यही महानताले हेर्नुहुन्छ। बाबाको अगाडि त सबै प्रत्यक्ष छौं नि। अच्छा- एउटा क्लास यो पनि गर्नु- एक-एकको महानता के छ? अच्छा!

वरदान:-

अविनाशी नशामा रहेर रूहानी मजा र मोजको अनुभव गर्ने ब्राह्मण सो फरिश्ता भव

तिमी ब्राह्मण सो फरिश्ता देवताहरू भन्दा पनि उंच हौं, देवताको जीवनमा बाबाको ज्ञान थाहा हुँदैन। परमात्मा मिलनको अनुभव पनि हुँदैन। त्यसैले अहिले सदा नशा रहोस्- हामी देवताहरू भन्दा पनि उंच ब्राह्मण सो फरिश्ता हौं। यो अविनाशी नशाले नै रूहानी मजा र मोजको अनुभव गराउँछ। यदि नशा सदा रहेन भने कहिले मजामा रहन्छौं, कहिले अलमलमा।

स्लोगन:-

आफ्नो सेवालाई पनि बाबाको अगाडि अर्पित गर, तब भनिन्छ समर्पित आत्मा।